

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2018. év igéje
Isten mondja:
„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vizének forrásából ingyen.”
(Jel 21,6c)
V. évf. 10. szám
2018.03.11.

Böjt 4. (Laetare) vasárnapja

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula
Elérhetőségek

Hívatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com

ÖRÜLJETEK...!

(Ézs 66,10)

Nemrég találkoztam egy új érzelmi kifejezéssel – „odaértem”. Talán ez egy olyan újítása a magyar nyelvnek, amit lehet egyből lehúzni és jelképesen bezúzni. Nekem tetszik. Tetszik, mert egy folyamatról ad értékelést. Valami elindult, valami elkezdődött az életemben és „odaértem” – ahol a helyem van. Mennyire nyugtató ezt hallani szerettünkről, aki hosszú út után elérte célját, épségben megérkezett. Az öröm és az örvendezés vasárnapján erre szeretném a figyelmet felhívni. Életünk helyzetértékelését szeretném aláhúzni virtuálisan. Ahol most vagy testvérem, abban az élethelyzetben, amelyben éled a mindennapjaidat, ahova „megérkeztél”, „odaértél”. Hova is? Az Istenhez!!!

Az óceán az élet sokféleségét szimbolizálja, lehet háborgó és lehet feszített, sima víztükör. Emlékszem ifjúkorom emlékkönyveire, amikbe szebbnél-szebb bejegyzéseket kellett írni. A lányok nagyon ügyesek voltak ebben a műfajban is. Emlékszem egy ilyen „vizes” versike részletre – „Az Élet hajóján úszkálunk Te meg én.”

Több mint harminc év után nem a szerelmes ifjoncot szeretném megtestesíteni, hanem ezt a tinédzser szerelmes részletet átírni, és az egyik szereplőt kicserélni. Isten és én úszkálunk az élet tengerén. Van kiindulópont és van cél. Ha háborgó a tenger, lecsendesíti, ha túl sima és már zavaró a feszített víztükör, felkavarja, hogy az utazásunk alatt minden élethelyzetben megtapasztalhassuk, hogy Ő bent ül velünk együtt. Amikor megérkezünk, akkor is ott van velünk. A repülő fel- és leszállása előtt sokan imádkoznak. Leszálláskor meg szokták tapsolni a pilótákat. Fontos, hogy megérkezésünkkor is lássuk Őt. Milyen megnyugtató érzés lehet ez számunkra?!

Ezen a vasárnapon az új gyülekezetvezetőség is felteheti magának a kérdést, vajon megérkeztek-e életükkel az Istenhez? Felügyelőnek és presbiternek lenni nem életcél. Ez nem úgy működik, mint egy pályaválasztás. Mi lesz, ha nagy lesz Pistike vagy Marcsika? Gyülekezeti felügyelő! Presbiter! Nem, ez egy hosszú folyamatnak az eredménye. Lelkészársakkal beszélgettünk a tisztújításról és a többség panaszkodott, hogy nincs emberük. Sok elvárásnak kell megfelelniük, és ahogyan említettem már, tévesen többet várunk el tőlük, mint önmagunktól. Ők nem helyettünk dolgoznak, hanem értünk és velünk, az Isten országának földi terjedéséért.

Felügyelő vagy presbiter az lehet elsősorban, aki felismeri, hogy egy hajóban ül Istennel. Ezt a felismerést nem lehet eltitkolni, letagadni. Hitünk fejlődése a keresztségtől való közös indulással kezdődik, és ha valaki hűségese marad az útítárshoz – Istenhez –, az „megérkezik” a célhoz, hitet kap. Ez az öröm! Nem az „előljárói” cím az öröm forrása, hanem a tény, hogy Isten velem van.

Ezt az érzést, tudatot akarom másoknak is átadni, eljuttatni a felismerésig. Az öröm forrása tehát nem lehet más, mint a küldetéstudat, amely az ajándékkal kapott hitből táplálkozik. Azt kívánom, hogy Isten gazdagon áldja meg az új felügyelőt és presbitériumot, hogy küldetésük öröme egy hitben és szeretetben élő és gyarapodó gyülekezet lehessen.

Jakab Béla

Böjt 4. – LAETARE – vasárnapja

Intr.
5.

L Aetá- re * Jerúsa-lem : et convén-tum fá- ci-
te ómnes qui di-lí-gi- tis é- am

„Örüljete Jeruzsálemmel: vigadjatok vele
mindnyájan, akik szeretik őt ...”

(Ézs 66,10)

Bajza József (1804-1858)

Ébresztő (részlet)

Ébredj nagy álmaidból,
Ébredj, Árpád fia!
Fölkelt a nap: hazádnak
Föl kell virulnia!

Részlet Perlaky Géza honvéd hadnagy naplójából

A pápai Alsóvárosi köztemetőben nyugvó perlaki Perlaky Géza honvéd hadnagy Beziben [Győr-Moson-Sopron m.] született evangélikus lelkészcsaládban. A szabadságharc után Veszprém megyében telepedett le s a Dörögdpusztai birtokán gazdálkodott. Idős korában költözött Pápára, s részt vett a város közéletében, főleg az evangélikus egyház szolgálatában munkálkodott. Naplójának egy töredékét Borsos István, a Református Kollégium egykori tanára mentette meg és tette ismertté.

„1848 október havában Kossuth Lajos Győrön ment keresztül Jellasics vert hadának üldözése közben. Ez alkalommal édes atyám a dicső kormányzó elé vezetett, miután már régtől fogva megerősödött bennem az elhatározás, hogy én is fegyverrel küzdök hazám szabadságáért. Kossuth atyámat, mint régi ismerősét és távoli rokonát, s vele együtt engem belső szobájában szívesen fogadott s megígérte, hogy rólam gondoskodni fog.

Együttal a nevetem is följegyezte tárcájába. Ennek következtében vártuk alkalmaztatásomat egész november közepéig. Mert atyám éppen nem tudott megbarátkozni azzal a lépéssel, hogy mint közember álljak be a sereg közé. De látván, hogy a kormányzó aggságoskodásai és teendői annyira összetornyosultak, hogy ily csekély pontra figyelmét aligha terjesztheti ki, más részről pedig hazánk mind veszélyesebb állapota mindenkinek, aki csak fegyvert képes fogni, csatára szállását követeli, végre beleegyezett kívánságomba, hogy mint közhonvéd is fegyver foghatok. Mert atyám igaz magyar, aki előtt szent e név: „haza”, s mindent kész önként, és örömmel feláldozni a veszély napjain szertett hazájáért. Engemet is a korán belém csepegtetett honszeretet vezetett, a honszeretet, mely minden időben legszentebb védőangyala a hazának.”

*Forrás: Borsos István: Perlaky Géza 48-as honvéd naplójából.
Pápai Hirlap 1909. október 9-én.*

„Legyenek a szentemlékű vértanúk megáldottak poraikban, szellemeikben a hon szabadság Istenének legjobb áldásaival az örökké valóságban keresztül; engem, ki nem borúlhatok le a magyar Golgota porába, engem October 6ka térdeimre borúlva fog hontalanságom remete lakában látni a mint az engem kitagadott Haza felé nyujtva agg karjaimat a hála hő érzelmével áldom a vértanúk szent emlékét hűségükért a Haza iránt, 's a magasztos példáért, melyet az utódoknak adtanak; 's buzgó imával kérem a magyarok Istenét hogy tegye diadalmassá a velőkgig ható szózatot, mely Hungária ajkairól a magyar nemzethez zeng. Úgy legyen. Amen!”

Kossuth Lajos – Turin, 1890. szeptember 20.

TÁJÉKOZTATÓ ÉS HÍVOGATÓ

- ◉ **Hitoktatás** – a gyülekezeti hétfői hittanóra a lelkész úrnak a hit- és erkölcsan oktatásáról szóló iskolai tájékoztatója miatt elmarad.
– iskolai: az órarendek szerint.
- ◉ **Bibliaóra** – szerda 10 óra.

Megvallom és bánom, irgalmas Isten,
hogy jobban ragaszkodtam mulandó javakhoz, mint az örök élet beszédéhez.
Ne vond meg tőlem irgalmadat,
hanem növeld hitemet, az Úr Jézus Krisztusért.
Ámen.

(Evangélikus liturgia – bűnbánati imádságok)

